

A DÓZERHIT 10. – A szív és száj kapcsolata

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 09. 16.

Hálaadással, magasztalással és dicsérettel járulunk eléd Atyám, hogy a szent vér tisztító erejének köszönhetően a szent színed elé járulhatunk. Megköszönjük a Te végtelen kegyelmedet, szeretetedet, irgalmadat, és hálát adunk a Te jószágodért. Köszönjük Uram, hogy Te vagy az *ellátásunk forrása*, Te vagy az, aki betöltöd a szükségünket, dicsőségesen Jézus Krisztusban szellemi, lelki, fizikai és anyagi szinten egyaránt, a Jézus Krisztus szent nevében.

Szent *időzítést* szólunk a szükségek betöltése felett, a Jézus nevében. Természetfeletti áttöréseket az anyagi szükségek felett. Köszönjük Uram, hogy a szolgáló angyalaid is munkálkodnak azon, hogy a szentek élete *túláradóan betöltött* legyen, zökkenőmentes legyen, a Jézus nevében. Hitben szóljuk, hogy a szükséges összeg a *kellő időben* mindig a szentek *rendelkezésére* áll, mégpedig túlcserélhető mértékben!

Hálát adunk Atyám, hogy az ellátásunk forrásaként Te *mellénk rendelted* a világ gazdagságát, a tenger kincsözönét, a gonoszok javait, az ábrahामी áldásokat, támogatókat, adományokat és minden más egyéb dolgot, a Jézus nevében. Kinyúlunk a hit kezével és átvesszük ezeket, a Jézus nevében. Minden dicsőség Urunk a Tiéd. Hálaadás buzog fel a szívünkben, és köszönjük Neked Uram a szerető öleléseidet. Az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és a mai üdvözlés úgy hangzik: *aktivizáld a hitedet!* Szeretettel ölelünk benneteket. Az fogalmazódott meg a szívemen, hogy van egy összeforrás, összeforradás. Nem betegség formájában, hanem a szívünk forrt egybe.

Ahogy küldtétek a bizonyosságot is, s úgy szépen sorban potyogtak be, ez fogalmazódott meg, hogy itt egy *család* van. Ezek a szívek *egybeforrtak*, egybeszerkesztette az Úr a szeretet-kötelékek által. Már útközben jöttek az ajándékok, Szent Szellem elkezdett munkálkodni.

Ma speciálisan ízületekben lesznek áttörések, szabadulások. Bokától kezdve térd, könyök, ujjízület, csontban van munkálkodás, helyreállítás és egy kisebbfajta becsípődéstől lesz szabad valaki. Ha ez érint valakit.

Tudjátok, hogy mi az oka a *hitpróbáknak*, a megpróbáltatásoknak és a kísértéseknek? Megmutatom. Egy selyemkendővel fogom ezt szemléltetni. Azt mondja a Biblia, hogy az ördög körbejár, keresve, kit tud elnyelni. Ki az, aki *megnyitja* magát neki.

És akkor az egyik pillanatban egy ilyen kis füstszerű sötétségerő ráugrik az egyik szent vállára, s megjelenik a fájdalom. De neki hatalma van azt mondani, hogy Jézus nevében *ellenállok* neked, takarodj innen fájdalom, takarodj innen ördög!

Mert ha nem tenné, akkor az ördögnek mi a terve a továbbiakban? Hogy a *másik* vállára is ráugrik, és fájdalmat hoz oda is. Egy kis tüllkendőhöz vagy kis *felhőcskéhez* hasonlatosan nyilvánul meg a sötétség ereje, ami rátelepszik a szenteknek a különböző testrészeire.

Egy kis példával szemléltetve sokkal könnyebb megjegyezni valamit. Ahogy előljárónk is elmondta, hogy egy füstszerű, *fátyolszerű* képződmény a démon megnyilvánulása. Ez jön, jön, jön, és egyszer csak ráugrik valakire és belenyilall a fájdalom.

Ha nem ismeri, hogy hogyan kell ellenállni, s hogy *hatalma* van felette Krisztusban, akkor ez a fájdalom eluralja. Sőt nemcsak az egyik vállát, hanem rámegegy a másikra is. Aztán rámegegy a térdére és az *összes* ízületére. Ma nagyon sok helyen van ízületben gyógyító kenet.

Sokkal könnyebb megjegyezni valamit, ha szemléltetve van. Ezért kerestem a múlt héten egy kis könnyű selyemkendőt, de most készültem. Ha ezt el tudod magad előtt képzelni, amikor beléd hasít valahol egy szúrás, akkor rögtön fogod a *Szellem kardját*, és ellenállsz.

Ugye, azt tanultuk, hogyha valamit kérünk imában, akkor *egyszer kérünk*. De amikor a sötétség erővel kell foglalkozni, akkor is *egyszer tiltjuk meg* Jézus nevében a munkálkodását. Megkötjük az oldás-kötés hatalma alapján, s utána csak emlékeztetjük: *Ördög, meg vagy kötve ezen a területen, és neked engedelmeskedned kell a Jézus nevére!*

Meg ugyanígy a testhez is lehet szólni: *Test, szóltam feletted az egészséget, már meggyógyultál Jézus sebeivel, ezért engedelmeskedj az Igének, a Jézus nevében!* Fontos ezeket helyesen látni és helyesen gyakorolni.

Az előző pesti alkalmon, 8-án vasárnap a következő *prófécia* hangzott el. Ha valaki nem hallotta volna, felolvasom, de erősítésnek is mindenképpen jó.

A Szellem azt mondja, hogy változások jönnek, hatalmas dolgok jönnek elő a Szellem dolgaiban. Üdvösségek jönnek és az Úrhoz fognak fordulni sokan. Visszajönnek sokan, elhagyják a világot és visszajönnek az Úrban a helyükre. Hatalmas örvendezések lesznek, nagy szeretet lesz. A gonosz kötelékei megtörnek, a kárhoztatás eltávozik, a büntudat eltávozik. Az Úr jelenléte fog leszállni ránk, úgy, mint eddig soha. Szabadságban! Olyan szabadságban, amelyben minden probléma megszűnik, minden betegség eltávozik és örvendezéssel fogtok visszatérni. Az Úrnak fogtok adni minden dicsőséget! Áldjuk Őt! Ámen.

Ehhez a próféciához még hozzáfűzök egy dolgot: bizonyosságot tettem Erzsébet felé, azzal kapcsolatban, hogy elhangzott Pesten Sanders pásztor szájából, hogy a gyülekezet egy következő szintre lépett.

A bizonyosságom az volt, hogy egy évvel ezelőtt nem tudtam elképzelni, hogy Ságváron egy autónyi *imacsapat* összeáll és megyünk Pestre. Ez volt az egyik, a másik pedig, amiben támogattak, hitben, imában, hogy az Úr ad *oszlopokat* a pásztorok mellé.

És amikor ezt megírtam a következő válasz jött, és ez a próféciával nagyon egybevág: *ez még csak a kezdet!* Tehát az áttörések most anyagi téren, a családi életben, a gyógyulás területén úton vannak! Csak – ahogy a múlt héten hallottátok –, azokat a bizonyos hullámokat a jó periódusban meg kell nyergelni, mint a hullámlovások, ahogy meglovagolják.

Ma már hallottam azt a *bizonyosságot*, hogy az Ica munkába állt azon a helyen, amiért a múlt héten imádkoztunk. Csak éppen délutános, erre nem figyeltünk oda.

Az Úr *dicsősége* valamiért az újjászületett embereken rajta van. Rajtatok is ott van, ezért ne csodálkozzatok azon, ha az hétköznapi dolgokkal hozzátok mennek. Hol van ez az utca, hány óra van, és ilyen apró dolgokkal. Mert valami *vonzza* őket! Ez nem más, mint Isten *jelenléte*. Múlt héten is itt volt az Úr jelenléte, ugye? És hisszük, hogy *nyitogatja* a szíveket.

Folytatjuk a DÓZERHIT sorozatunkat, a 10. rész következik. A mai tanítás címe: *A szív és száj kapcsolata*. Korábban, ebben a témában már olvastunk Igéket.

Az egyik a Márk 11,23, hogy a *szívében* nem kételkedik, és mondja, és mondja, és *kellő ideig mondja*, hittel és kitartóan, akkor *meglesz néki*, amit mondott. A Róma 10,9-ben olvasható a másik, hogy a Krisztusba vetett *szívbeli hitünkről* kell megvallást tennünk. Azaz a szánkkal ki kell *mondanunk* azt.

A Lukács 6,45-ben pedig arról volt szó, hogy a szívnek, azaz a *szellemnek* a teljességéből szól a *száj*. A száj csak egy *közvetítő* eszköz, amelyen keresztül, hangformájában kiárad a hitünk. Most pedig lapozzunk a Mátéhoz. A tanítás elején épp egy ellenpéldát fogunk venni.

Máté 15,8.

8. Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engem; szíve pedig távol van tőlem.

Ezt Isten mondta Izrael népéről, hogy a szájukkal azt mondják, hogy szeretünk Uram, meg tisztelünk Uram. De ez egyáltalán *nincs összhangban* a szívükkel. Ha kíváncsiak vagytok, akkor megnézhetitek az Ezékiel 33,31-et, mert ott is hasonló dologról van szó. Még a Jakab 1,26 is ide kapcsolható, amit később olvasni fogunk.

Tehát ezekben az esetekben a *szív* és a *száj* nem egyezett meg. És mivel nem volt összhangban a szívbeli hit a szájjal, ez *meddővé* tette a hitüket. A hit a *szívünkben*, más szóval mondva a szellemünkbe lakozik, és a *szánkon* keresztül árad ki, használva a hangképző szerveinket.

Róma 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Ámen.

Egyébként most egy-két leckén keresztül azt a témát vizsgáljuk meg közelebbről, amit az Úr Haginnak tanított, hogy a *hit kimondásával* többet kell foglalkozni, mint magával a hittel. Mert sok hívőnek van hite, csak a hit felszabadítását *nem ismerik* kellőképpen, és így *nem gyakorolja* elég hatékonyan.

Még egyszer szeretném hozni azt a példát, amikor a pezsgőből a dugót eltávolítják. A buborékok ott szabadulnak fel, úgy törnek fölfelé, hogy még az üvegből is kispriccelnek. Ha a pezsgőt kitöltik a pohárba, még a pohárból is kiugrálnak a buborékok. A szívünkben levő isteni fajta *hitünket* ehhez hasonlóan kell *felszabadulni*, hogy a szánkon keresztül kiárasztjuk.

Valójában a hit összekapcsol két *helyszínt*. A *szellemünket* (szívünket) és a *szánkat*. A hit mindig *jó* jelentést ad.

A Józsué 14-ben Mózes kiküldte a 12 kémeket Kánaán földjének kikémlelésére. Ebből tízen negatív jelentéssel tértek vissza, ketten pozitív jelentéssel. A választott nép nem a két jó jelentésnek hitt, hanem a tíz negatív, rossz jelentésnek.

Józsué 14,7.

7. Negyvenesztendőös valék én, mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgája Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam néki hírt, amint az én szívemben volt. Ámen.

Milyen hírt, milyen jelentést hozott Józsué? Azt a jelentést hozta, ami a *szívében* volt. Nem az elméjében, az „okos dobozában” levő jelentést mondta el, hanem ami a szívében volt. És a szívünkben pedig az isteni fajta *hit* van.

Most azt vizsgáljuk, hogy a két területet – a szívünk és a szánk – hogyan kapcsolódik össze.

Zsoltár 19,14.

14. Legyenek kedvedre valók szájam mondásai és az én szívem gondolatai előtted, oh Uram, Kősziklám és Megváltóm. Ámen.

Tehát a szellemünk gondolatai, írja a Károly verzió. De a *héberben* ez jelenti a *hangszer zengését* és pengését. Tehát a szívünkben, a *szellemünkben* mi zengedezhetünk *hálaéneket* az Úrnak. És ez a hálaének hol fog kijönni? A *szánkon*.

Egyébként belegondoltatok abba, hogy amikor dicsérjük az Urat, akár itt a gyülekezetben, akár otthon, akkor az egy *hitcselekedet*? Nem nagyon, ugye? Tudjátok miért *hitcselekedet*? Mert egy olyan személyt dicsérünk, magasztalunk és adunk neki hálát, akit még *nem láttunk* soha. És a hit ahhoz kell, amit még nem láttunk. Amit látunk, ahhoz nem szükséges a hit.

Példabeszédek 16,23.

23. A bölcs szíve értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain gyarapítja a tudást.

A bölcs szellemű ember... Mert ugye a belső ember, a szív, az ember szelleme ugyanazt jelenti – a *bensőnknek* a lényegi részét. Az a lény, ami Istentől származik, és Hozzá fog visszakerülni, ha újjá van születve.

Gerinc alsó részén munkál az Úr. Köszönjük az Ő kegyelmét.

A *bölcs* szellemű ember okosan és *építően* beszél. A *héberben* van még egy olyan értelme is ennek a szónak, hogy *növeli az ismeretét* azáltal, hogy ő bölcsen beszél.

Mert mit olvasunk az Újszövetségben? Hogy a hit az Ige *hallásából* származik. Ahogy mind többet halljuk az Igét, bármilyen formában, a hitünk *növekszik*, épül. Az *aktív hit* birodalmában *összekapcsolódik* a szívünk és a szánk. A szánkon kibocsátott szavak által.

Jakab 1,26.

26. Ha valaki istenfélőnek tartja magát, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem megcsalja a maga szívét, annak hiábavaló az istenfélelme. Ámen.

Az Úr bővítette az ismeretemet. Az ÖHM kis újságunk 2011. évi 5. és 6. számában voltak cikkek a vallással kapcsolatban. Ott azt írtam, hogy a Biblia nem használja a vallás szót. Itt a G2357 számú *istenfélő* szó a görögben a G2356 eredetre utal, amely *vallást* is jelent.

Amit most hallottatok, más megfogalmazásban a következőképpen hangzik: Ha valaki azért *vallásoskodik*, hogy kapjon Istentől, és *nem vigyáz* a szavaira, *ellentmond* a szívbeli

hitének, *semmit* sem fog kapni az Úrtól. Ez egy nagy igazság. A vallásos erőfeszítések ugyanis hiábavalóak. (A G2357 szó mindössze egyszer, itt fordul elő az Újszövetségben.)

Akiket másképp tanítottak, s nincsenek a kellő világosság birtokában, azok próbálnak Istennek tetszésére lenni. Próbálnak jót cselekedni, hogy a jó cselekedeteikkel kedvezőbb pozícióba kerüljenek, de ez nem így működik.

Istennek már akkor a *tetszésére* lettünk, amikor *befogadtuk* az Úr Jézus Krisztust, elfogadtuk az Ő Fiát, a Megváltónkat, a Szabadítónkat és a Gyógyítónkat. Ezzel Isten *családtagjává* váltunk. Mert a szent vér bennünket *tisztára mosott*, és az Atya bennünket mindenkor a *szent véren keresztül lát*.

A *szellemünk* nem képes bünt elkövetni. Ha valaki *megbotlik*, akkor az a hústest. Amikor a hívők a hitükkel *ellentétesen* beszélnek, akkor gyakorlatilag *meGINognak* a hitükben, és nem tudják elfogadni a kért dolgot, Isten ígérését.

Isten *korlátozva* van oly módon, hogy mi hívők esetenként *elmulasztunk hitmegvallást* tenni. A hitmegvallás mihez is hasonlítható? Uram, segíts! Köszönöm Uram, megvan! Nekünk *fontos*, hogy hitmegvallást tegyünk, mert a hitmegvallással *serkentjük* a kívánt dolognak a *valóságba* jövetelét.

Mindannyiótoknak van kiskertje. Időnként látni bizonyos fákön, hogy csillog a levél a *levéltetűk* melléktermékétől, és idővel ezen korompenész rakódik meg. De vannak az élelmes hangyák, akik fölmásznak a fára, egészen kimásznak az ágának a végére. Megcsiklandozzák a levéltetveket, hogy *több* mézgás édes váladékokat termeljenek, mert azt a hangyák szeretik.

Tehát *serkentik* a hangyák a levéltetveket arra, hogy több kedvükre való váladékot termeljenek. Ennek a mintájára mi is ezt tesszük valójában, amikor *folyamatosan*, céltudatosan *hitmegvallást* teszünk, naponta akár több százszor. Ekkor lényegében mi is így járunk el, hiszen *serkentjük* a kívánt dolognak a *valóságba* jövetelét.

Ismét Kánaán kémeiről van szó. Az a tíz kém, amikor a negatív jelentést hozta, ők a „*hitüket*” *fejleszték ki* azzal. Pontosabban a hitetlenséget.

4Mózes 13,30.

30. És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal.

A tíz kémnel ellentétben Káleb és Józsué látta ugyan az óriásokat, látta az előttük álló útakadályt. De azt mondta, hogy mivel Isten velünk, ezért mi ezzel *meg tudunk birkózni*, mert nem vagyunk egyedül.

A Zsoltár 106,33-ban van egy érdekes szó. Ez a tíz kémre vonatkozatható, akik negatív módon gondolkodtak és beszéltek. Tudjátok, a *negatív* jelentés az egyenlő a *vereséggel*. Mert erre is igaz, hogy *meg lesz néki*, amit mondott.

Zsoltár 106,33.

33. Mert megkeseríték az Ő Szellemét, és Mózes gondatlanul szólt ajkaival.

Ez a *gondatlanul* szó azt jelenti, hogy *meggondolatlanul*. Ez igaz a tíz kémre is, akik *meggondolatlanul*, nem bölcsen, hanem *hitetlenül* szóltak.

Miután Mózes befejezte a földi pályafutását, a földi életét, Józsué lépett az ő helyére. És Józsuét az Úr folyamatosan *bátorította*, a kezdet kezdetétől *bátorította*. Mert gondolom, hogy a nadrágszára rezgett rajta, hogy mit csinál ennyi hitetlen emberrel, lázadó néppel.

Józsué a *hasznunkra* nagy leckét ad *hitből*. Az első hitpróbája *Jerikó* félelmetes falainak a bevétele volt. Ezek a falak gigantikus magasságúak voltak, és olyan szélesek, hogy harci szekérversenyt rendeztek a falakon. Tehát nem 3-4 méter széles falak voltak. Nem tudom milyen széles volt, de harci szekér versenyt lehet rajta rendezni.

Az alaptanulság: *ha nem tudsz hitben szólni, akkor ne mondj semmit!* Ha nem tudsz hitben megnyilvánulni, akkor cipzár a szájra, mert elrontod, vagy még *rosszabbá* teszed a helyzetedet.

Isten adott Józsuénak egy haditervet, ő pedig közölte ezt a hadseregével: a *haditerv* az, hogy hat napon keresztül egyszer énekelve körbemegyünk a falak körül. Istent dicsérve,

magasztalva körbejárjuk a falakat. A hetedik napon ezt hétszer tesszük meg, és megnyílnak számunkra a falak.

Képzeld el, hogy azok a világi gondolkodású emberek, akikben nem volt bennük a Szent Szellem, ezt egy *vakmerő* lépésnek nevezték volna, ha szót kaptak volna. Ugyanis Józsue mit tett? *Megtiltotta a beszédet!* Tehát a népnek, a katonaságnak, *csendben és hitben* kellett cselekednie, *nehogy elrontsák* Isten tervét.

Mert ezek az emberek mit gondolhattak magukban? Persze hittek Istenben, de hogy trombitaszóra ezek az óriási méretű falak leomlanak, azt már valószínű nem. És még ráadásul azon a tűző napon énekelve futkározzunk körbe? Bennünket meg onnan fentről kinevetnek és zizisnek gondolnak.

Végül is, mivel senki nem nyitotta meg a száját, ezért a haditerv Isten terve szerint bejött. Mert az utolsó dicséretkörben a *falak leomlottak* és be tudták venni a várost. Tudjátok, hol van még egy ilyen példa, legalább egy, amikor nem volt szabad szólni? Lehet, hogy van több is.

Zakariás története az egyik, a Lukács 1,20-ban megtaláljátok. Amikor *Zakariás* várta a gyermekét, pontosan keresztelő János születését. Ők is nagyon idősek voltak, hasonlóan Ábrahámmal és feleségéhez. Zakariás az események kapcsán egy picit kételkedve állhatott a dologhoz. Akkor az Úr *bezárta a száját*, nehogy elrontsa Isten tervét.

Kiegészítés a szövegben: a súnemita asszony *sem ejtette ki* a száján azt, hogy a fia meghalt. (2Kir. 4,20-37) A 23-as versben azt válaszolta férjének: Csak hagyd rám! (H7965 számú szó) *A héberben* ennek egyik jelentése: *egészséges, ép*.

Sok esetben *hasznunkra* van az, ha *hallgatunk*. Szent Szellem megmutatja, hogy mikor kell hallgatnunk. Ha *bölcs dolog hallgatnunk* bizonyos esetekben, akkor fölmerül a kérdés, hogy az előbb elhangzott hitalapelv alapján *mit mondjon a hívő*, ha beteg, ha kedvetlen, ha leterhelt valamivel, tehát terhek nyomják? Mit mondjon?

Következő példa meg fogja ezt világítani. Volt egy fiatal szolgáló és *haldokolva* feküdt az ágyán. Isten szolgája, és mégis súlyos beteg. De az Úr egyszer adott egy *világosságot* a számára, hogy hogyan tudja *birtokba venni* a gyógyulását. Az ő bizonyossága mindannyiunkat meg fog erősíteni.

A combban jelent meg a gyógyító kenet. Köszönjük Uram!

A *megoldás* elképesztően egyszerű, és mégis sokan elbotlanak ezen a területen. Amit a *szívünk* mélyén hiszünk, mindig azt kell *megvallani*. Ez a fiatal szolgáló azért nem tudta birtokba venni a gyógyulását, mert amikor a barátai meglátogatták, és megkérdezték, hogy hogyan vagy, ő mindig a *tényeket mondta*.

Sokkal rosszabbul vagyok, még mindig fáj, még mindig hasogat. A *láthatókat* közölte a barátaival és ez *nem előre* vitte. Csak azt követően volt képes a *gyógyulását megragadni*, miután *megvallotta az Igét* a betegsége felett. A válasz nagyon egyszerű: *Jézus sebeivel gyógyulást nyertem*.

Ha nem keresztény kérdezi meg, hogy hogyan vagy, akkor *bölcsen* kell megfogalmazni, nehogy zizisnek véljenek. Azt nem mondhatod, hogy nem vagy náthás, azt sem mondhatod, hogy nem vagy rekedt, amikor hallja és látja a másikat.

Ilyenkor azt mondhatod: *Jézus sebeivel elnyertem* a gyógyulásomat, két évezrede! Ezt is mondhatod vagy azt, hogy *hamarosan kilábalok* belőle. Volt egy hölgy, aki imatámogatást kért előljárónktól. Miután egy idő múlva találkoztak, megkérdezte tőle, hogy meg van a munkahelyed? Hát, még nincs!

És mit mondjak akkor, ha egy újjá nem született munkatársam, vagy ismerősöm *kérdez rá?* Mert ha azt mondom, hogy megvan, azt vélik, hogy te nem vagy komplett. Ilyenkor *bölcsen* kell válaszolni, ezt tanácsolta előljárónk is. Ezt válaszolhatod, hogy *hamarosan dolgozom*. De azt semmiképpen ne fejezd ki, hogy mi a te problémád. Értitek?

Az Úr eszembe hozza azt az orvost, aki *menthetetlen* volt. Haldoklott, de valahogy kivonszolta magát a kertbe egy fa alá, és ott elkezdett *hálát adni* Istennek. Egy óra leforgása

alatt visszanyerte a gyógyulását és örvendezett. Én azt mondom, hogy *könnyű meggyógyulni*. Mostanában annyi *megerősítő bizonyosság* van, csak ennek a *világosságában* kellene járni!

Ha a hívő *kellő ideig*, hittel mondja, mondja, *mondja a megvallást*, a problémára ráhúzott Igét, akkor *meglesz neki*, amit mondott. Sokan hisznek Istenben, de *keveseket tanítottak* arra, hogy figyeljenek a *szavaikra*.

Máté 12,37.

37. Mert a te beszédedből ismertétel igaznak, és a te beszédedből ismertétel hamisnak.

Tehát a *szavaink elárulják*, hogy mi van a szívünkben. Ez ilyen egyszerű. Jézus nagy *fontosságot* tulajdonít a szavainknak. Idekapcsolhatjuk a Márk 11,23-at is, amit már nagyon jól ismertek a megvallással kapcsolatban.

Szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy minden *negatív állítás veszélyes*, mert meggátol a jogos örökség átvételében. Márpedig az örökségünk az igen széles skálán mozog, és az ígérek száma is 700 körül van. Tehát életbevágóan fontos, hogy *mi hagyja el a szánkat!* A *saját érdekünkben* döntő, hogy mi jön ki a szánkon.

Ésaiás 33,24-ben azt mondja az Ige, hogy *nem mondja* a lakos, hogy beteg vagyok. Nem mondja, hogy beteg, nem mondja, hogy szegény, stb.! Ez fontos.

Róma 8,37.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Őáltala, aki minket szeretett.

Ebben azt látjuk, hogy mi *győzteseknél is többek* vagyunk Krisztusban! Egyébként is Krisztus *győzelme a miénk*. Mi járhatunk abban a győzelemben, amit Krisztus megszerzett a számunkra, mert Ő azért volt a kereszten.

Itt azt mondja az Ige, hogy még *annál is többek* vagyunk! A győzteseknél is többek vagyunk. Hallelúja! De ezt csak akkor tudjuk elérni, ha a hívő *nem mondja* azt, hogy beteg vagyok, szegény vagyok. Ugye milyen mélységes tanítások, megértések ezek?

Zsidó 3,1.

1. Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra.

Zsidó 4,14.

14. Lévénné annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. Ámen.

Jézus nemcsak a *szívünk* főpapja, hanem a *megvallásunk* főpapja is. Hallelúja! Az Úr úgy *nem tud* sokat tenni értünk, hogyha mi *hiányos* vagy az Igével *ellentétes* megvallásokat teszünk. Mert az mellé nem tud odaállni, nem tud cselekedni. Ő csak az *Ige alapján* tud cselekedni.

A *kudarc oka: a helytelen szavak*. Amikor azt mondják a hívők, hogy hát, Isten engem nem hallgatott meg. Isten engem nem válaszol meg. Pedig az Ige világosan írja az 1János 5,14-ben, hogy amit az Ő *akarata szerint kérünk*, azt meghallgatja és megválaszolja.

Sőt már az *ima pillanatában megválaszolja*, csak a *valóságba jövetelhez* olykor *időre* van szükség. *Ne aknázd alá* a megvallásaiddal mindazt, amit az Úr *képes megtenni* érted! Mert ha egy hívőnek *szűk a látóköre*, akkor könnyen kimondhatja azt, hogy hát igen, Isten ugyan mindenható, de ezt, meg ezt nem tudja megtenni értem. És ezzel Istent máris *lekorlátozta*.

Az Úr egyedül a szilárd *hited* és *megvallásod* alapján tud cselekedni. S a megvallásnak az *Igére* kell alapulnia. *Ne ingadozz*, Isten szilárd *Igéjére támaszkodjál* mindenkor. Mert tudjátok, hogy milyen a homokra épített ház? Jön a víz, jön az ár, az én szívem kalapál... – szól egy ének. És viszi a házat.

Zsidó 4,14-et olvastuk az előbb. *Berkeley fordításban* ez a következőképpen hangzik: *Ragaszkodjunk ahhoz, amit hitben már megvallottunk!* Ha egyszer valamit hitben megvallasz, mindig ugyanahhoz ragaszkodjál, és mindig ugyanazt valld meg. Soha ne az ellentétjét.

Jézus egy esetben megkérdezte a tanítványokat, hogy ti *kinek* mondotok engem? Akkor ők elkezdtek találgatni. De Péter kapott egy *kijelentést* az Atyától, hogy te vagy az *élő Istennek*

Fia. Tehát Jézus azt mondta valójában ebben a történetben: Péter a kijelentés alapján vett nagy *hitmegvallása építi fel* a Gyülekezetet.

Máté 16,16-18.

16. Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.

17. És felelvén Jézus, monda néki: Áldott vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.

18. De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én Gyülekezetemet, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. Ámen.

Péter megvallását Jézus *kősziklának* nevezi, ami a gyülekezeti Testnek az *alapköve*. Erre épül a keresztény egyház. Mi is ezt a nagy megvallást *tettük* meg akkor, amikor Jézust, az élő Isten Fiát *befogadtuk* a szívünkbe, és ez által bekerültünk Isten családjába. Családtaggá váltunk.

Amikor a hívők *megvallása gyenge* és erőtlen, akkor Jézus nem tudja építeni a gyülekezeti Testet. Az emberek megvallása alapján megkülönböztethető a *valódi* és a *hamis* Gyülekezet.

1János 4,1-3.

1. Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem vizsgáljátok meg a szellemeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba.

2. Erről ismeritek meg az Isten Szellemét: minden szellem, amely Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van.

3. És valamely szellem nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincs az Istentől: és az az antikrisztus szelleme, amelyről hallottátok, hogy eljön; és most e világban van már. Ámen.

Egy történet, ami idekapcsolható. Volt egy spiritiszta hölgy, aki elment egy gyülekezeti alkalomra. Látszólag egyetértett a krisztusi tanokkal. Amikor a pásztor beszélgetett vele, egyből egyetértettek az alaptanokban. Hitt a Krisztus véráldozatában, hitt a nyelveken szólásban, a szent gyógyulásban.

És ha te is beszélgetnél egy ilyen személlyel, nagyon megörülnél, hogy ő is Isten gyermeke. De most jön a kakukktojás. Mivel azt mondja Isten Igéje, hogy minden szellemet meg kell vizsgálnunk, ezt az asszonyt megkérdezte a pásztor, hogy hiszed-e azt is, hogy *Jézus az Isten Fia?* Erre azt felelte, hogy azt nem.

Itt bújt ki a szög a zsákból. Itt derült ki, hogy ő nem a krisztusi úton van. Egy darabig úgy tűnt, hogy azonos a gondolkodása, hite, de az egy *hamisítvány*. Mert amikor rákérdezett, hogy *Jézus testben megszületett*, meghalt, feltámadt és ma is él, kiderült az igazság.

Mert egy elveszettnek *hinni* kell ahhoz, hogy Krisztus az élő Isten Fia, hogy hívővé váljon, majd be kell *fogadni* az Úr Jézust. Ez a Gyülekezet és a hitünk megvallásának az *alapja*. Ezen áll a keresztény egyház. Hitünk megvallása mindig legyen *erős* Krisztusban, ingadozás nélküli.

Lényeges, amit szólsz! Úgy is mondhatnám, hogy *sorsdöntő*, amit beszélsz. Amikor a hit szavait szólod, a *hitmegvallásaidat* teszed, akkor gyakorlatilag a saját hitedet is *erősíted*.

Józsué 1,8.

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres. Ámen.

Int bennünket ez az Ige, hogy *egyfolytában az Igét szóljuk*. Egyfolytában az Igét kell szólnunk, hogy *sikerese*k legyünk.

Izrael népének szólt a parancsolat, hogy *szerezd* az Urat, továbbá az *Igét* tartsd a *szívedben* és a *szádban*. Nekünk ma az *Igét* kell *szólnunk*, minden helyzetben, akár merre vagyunk. Az *Igét* kell szólnunk a gyermekeink felett, s ezzel őket megerősítjük.

Lillian doktornő létrehozta a Hitotthont, és a kezelhetetlen betegeket vette magához. Ismeritek a történetet, mert sokszor elhangzik és olvashattátok is róla Hagin könyveiben. A haldokló tüdőbajos asszonytól azt kérte, hogy folyamatosan ismétlegesse a következő megvallást:

Az Írás szerint a TBC átok, de Jézus megváltott engem az átok alól, így nem lehetek TBC-s! Első nap körülbelül ezerszer mondta el a megvallását. Semmi nem történt. A doktornő kérte, hogy folytassa csak a megvallását. A harmadik napra *gyógyultan* szaladt le az emeletről. Mert ha megfelelő *ideig* megfelelő *mennyiségben* szóljuk a hit szavát, az megtermi a *gyümölcsöt*.

Ez az asszony a szájával *addig mondta* ki a hitét, amíg a szívében *el nem hitte*. Nem a fejében, a szellemében. Először a fejében, az elméjében is meg kellett ragadnia ennek az igazságnak. És az elménkből jut le az a szívbe, a szellemünkbe, a lényünk közepébe.

Amikor a szája és a szívbeli hite *összeforrt*, akkor *valóságba jött* a gyógyulása. Hiszitek, hogy könnyű és gyors a gyógyulás vagy bármi féle áttörés? Csak megfelelően kell hozzáállni. *Az igei alapok* szerint kell hozzáállni az áttörésekhez.

Te is mindig megalapozott megvallásokat tégy, az *életed* és a *megvallásaid* mindig az *Igén alapuljanak*. Amikor az *Igét vallod*, akkor a kétség és a hitetlenség *kiszorul*, s megerősödik a hit.

Amikor az *Igét vallod*, akkor:

- a *gondolkodásmódod* elkezd mind pozitívabbá válni,
- Igényelheted Isten *ígéreteit*,
- járhatsz abban a *győzelemben*, amit Krisztus megszerzett a számodra. Sőt még annál is győztesebb lehetsz. Hallelúja!

Hamarosan a Szent Szellem masszázsa következik. De elmondom előtte megerősítésképpen Norvel Hayes szolgálótestvér bizonyosságát. Két mankóval járt, annyira rossz állapotban volt, de naponta 600-szor *szólt* a testéhez.

Tehát hangsúlyozott, hogy megfelelő *ideig*, megfelelő *mennyiségben* kell a *megvallásokat* megtenni ahhoz, hogy *gyümölcsöt* teremjenek. Így szólt a testéhez: *Már megparancsoltam* neked, hogy *tökéletes légy*, és neked *engedelmeskedned kell* a Jézus nevére!

Szavaival nagyon sok *problémájától* megszabadult. A pozitív hitvallásait használta arra, hogy *megszabaduljon* a problémájából. Az ördögnek is azt mondta, miután egyszer már megkötötte bizonyos területen: A Jézus nevében neked ördög *engedned kell*, mert meg van írva, hogy Jézus nevére minden *térdet hajt!*

A gonosz szellemeknek *egyszer* parancsolunk, *egyszer* kötjük meg, utána *kitartunk* hitben. S ha szükséges, mert nem látunk változást, akkor a hitmegvallásunk úgy szól: Ördög, neked *engedelmeskedned kell* Jézus nevére ezen a területen, ahol már meg vagy kötve.

Ha az ördög rá tudja venni a hívőt, hogy *újra* imádkozzon ugyanazért a dologért, akkor viszi bele a *hitetlenségbe*.

Aktivizáld a hitedet, áraszd ki a hitedet a szádon keresztül, ami a szívedbe van, a Jézus nevében. Szent egészséget szólunk felettetek, tökéletes épséget. Szabadulások jönnek az életetekbe, a Jézus nevében. Aktivizáld a hitedet, és Isten betölti minden szükségedet túlcserélő mértékben.

Új ajtók nyílnak a szolgálatodban, áraszd ki a szádon keresztül a hitedet, a Jézus nevében. Mert erre a névre mindennek engedelmeskednie kell! Térdet kell hajtania, a mennyben a földön, és a föld alatt, a Jézus nevében. Szóld az Igét, és az életed megváltozik. Köszönjük Uram a megváltó munkádat, a szabadító munkádat a Jézus nevében. Ámen.

Összefoglaló a központi tanításból: A Biblia minden sorának be kell *kerülni* a szellemedbe. Ez csak úgy lehetséges, ha foglalkozol az Írásokkal. A *szűk látásmód* ugyanis korlátozza Istent. A Zsoltár 78,41-ben találtak ehhez Igét.

Előljárónk a katolikus karizmatikus kapcsolatairól szólt 8-án. Mert nem a jegyzeteiből tanított, hanem amit a Szent Szellem hozott. Egy biztos, a hagyományos egyházakban is szükséges, hogy *ébredés* és áttörés legyen, és ezt a hívők az imáikkal elő tudják segíteni.

A királyságért haladunk előre, a királyság épüljön! Nem az a lényeg, hogy melyik gyülekezetbe viszik be a munkások az elveszetteket, hanem Isten királyságába vigyék be.

Isten tudja, hogy a földön kell lenni felekezeteknek, mert be kell vezetni a cégbíróságokon, nevet kell adni és egyéb bürokratikus dolgok vannak.

De Isten szemében nem az a fontos, hogy *melyik felekezethez* tartozik az ember, hanem *Isten családjába* tartozik, vagy nem tartozik hozzá. Ez a *döntő*. Mi a királyságért haladunk előre, hogy az emberek *üdvösséget* nyerjenek. Megnyerjék a mennyei *állampolgárságot*, a mennyei útlevelet. Beteljesedjenek Szent Szellemmel.

Ezekért a dolgokért imádkozunk szükséges, imával kell megalapozni minden munkát. Úgy, ahogy a bükkösi munkatúrát megalapoztátok a szívetekben, mi meg imában hozzásegítettünk.

Egy nagyon érdekes információ hangzott el, hogy a jelenlegi *pápa* nagymértékben evangelizált, és nemcsak 1-2 millió, hanem *tízmillióra* becsülik azok számát, akik felé ő szolgált. Mert ő *újjászületett* és minden bizonyosan Szellemmel teljes munkása az Úrnak. Az időnk rövid, ezért komolyan kell venni a munkát.

Múlt héten is szóltunk a Smita évről, ami azt jelenti, hogy hetedik év, vagy *szombat év*. A hetedik évben nem kellett dolgozni, mert a hatodik évben annyi volt a termés, hogy elég volt két évre. Nem szabad figyelmen kívül hagyni a Közel-keleti *hadi helyzetet*, ugyanis küszöbön áll az Ezékiel 38 és 39. fejezetben megírt *háború*. Az időkorszak végéig nagyon rövidke az idő.

Az Úr eszembe hozott egy bizonyosságot. Olvastam valahol, hogy volt egy gyülekezet. És a gyülekezet minden évben elhatározta, hogy *támogatnak* egy bizonyos evangélistát, az evangélista munkáját, hogy tudjon utazni. Mert neki nincs saját gyülekezete, nincs anyagi forrása a gyülekezeten keresztül.

Elhatározták, hogy a következő alkalmon lesz egy *gyűjtés*, ebből az evangélista szolgálatnak adnak egy *komoly összeget*, és még valami más célt is meghatároztak, hogy a kisebbik részt pedig arra fordítják. De a „senkiházi” feldugta a fejét. Jött a gyülekezeti pénztáros, hogy hát baj van az anyagi téren, mert nincs miből kifizetni a számlákat.

A pásztnak fel kellett mennie a pulpitusra, mert elkezdődött a szolgálata. És mi volt a fejében? Tudjátok, milyen az elmebeli csata, hogy most akkor kinek gyűjtsünk? Gyűjtsünk-e egyáltalán, mi az első, stb.

Miközben vívódott, odalépett hozzá egy hívő, átadott két borítékot. Meg volt címezve a két boríték, egy nagy összeg az evangélista szolgálatra. Egy kisebb összeg pedig a másik célra, amit meghatároztak. Tehát az utolsó pillanatban, Isten *szent időzítésében* megjön a szükséges anyagi. Tehát ebben árásszátok ki a hiteteket. A szent időzítésben is fontos hinni.

Nagyon fontos az elveszettek, a Krisztus nélkülieket az *Úrhoz vezetni*. Többször hallottam már, hogy a szentek megkérdezik a kívülállót, hogy *hiszel Istenben?* De igazából nem ez a jó kérdés. Lehet ezzel is kezdeni, csak nem szabad itt megállni.

A mai tanításban az okkultista asszony kapcsán kaptatok világosságot hiszem, hogy ő is hitt Istenben, elfogadott bizonyos alaptanokat, de amikor Jézus testet öltéséről volt szó, akkor onnantól kezdve más színeket vallott.

Tehát lehet úgy kezdeni, hogy *hiszel Istenben?* De következő kérdést nem lehet kikerülni. Hiszed-e, hogy *Jézus él*, vagyis *feltámadt?* Mert aki a feltámadásban, az hisz a *testet öltésben* is. Az Igében azt olvastuk, hogy az antikrisztus nem vallja Jézust testet öltött személynek.

Tehát fontos *hinni*, hogy megszületett, a kereszten meghalt, feltámadt és ma is él. Hiszed mindezt? És ha igennel válaszol, akkor a következő kérdéssel lehet folytatni: Tanította neked valaki már azt, hogy *meg kell kérned* Jézust, hogy legyen az *életed Ura?* Hogy a Krisztusba vetett *hitedről megvallást* kell tenni?

Innentől lehet az üdvösségi ima felé menni. Elmondanál velem egy imát? És ahogy kivettem a pesti tanításból, a katolikusok jobban szeretik az *odaszánás imája* elnevezést. minthogy az üdvösség ima nevet. Ez valószínű idegen a számukra. Nekünk olyan mindegy, hogy minek nevezzük. Ha van lehetőséged rá, akkor *mondjátok el együtt*.

Mert ha a kezébe adod, akkor nem biztos, hogy elmondja. Most legutóbb egy váróban adtunk egy kártyanaptárt egy hölgynek, aki mellettünk várakozott. De mindjárt betette a pénztárcájába, a naptár részével felfelé.

Nincs szükségünk a törvényekre, mert az Újszövetség törvénye a *szereetet* törvénye be van írva a szívünkbe és az elménkbe. Aki a Szent Szellemet *követi*, az nem vesz részt semmi tiltott dologban. Semmi olyan dologban, amit a törvény tiltott az Ószövetségben.

Aki viszont *nem követi* a Szent Szellemet, mert azt mondja, hogy *minden szabad* nékem, ahogy meg van írva. Az ő esetében a következő Ige igaz: amit vet, azt fogja *learatni*.

Jövönket a *szavainkkal* irányítjuk és uraljuk. Amikor az Igét mondjuk, akkor az *igazságot* mondjuk. Még egyszer szeretném kihangsúlyozni, ha van valami tünet a testeden, s ha ilyenkor az *Igét mondod*, akkor nem hazudsz.

Persze, ezt egy kívülálló nem biztos, hogy meg fogja érteni. Ezért mondj valami ilyesmit: hamarosan kijövök ebből a náthából, hamarosan meg lesz a munkahelyem, vagy amiről éppen tudják, hogy várakozol.

Az biztos, hogy az imáidnak soha *ne mondjál ellent* a következő szavaiddal. Nem az a döntő, amikor valakiért imádkoznak, akár a gyógyító sorban, vagy közös ima kapcsán. Az a döntő, hogy az *ima után* mit mondasz ki.

Ugyanazt mondod, vagy ellentétet szólsz? Mert különben magad alatt fűrészeled a faágat. S előbb-utóbb pottyánás lesz a vége. Hallelúja!

Köszönjük Uram a jelenlétedet. Köszönjük a figyelmeteket, az időzítést, az időbeosztást. Hallelúja! Az Úr áldottjai vagytok!

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.